

Noua spiritualitate și biserica rămășiței

1 aprilie 2005

Gili Cârstea

Biserica așteaptă de mult timp binecuvântările ploii târzii și ale mării strigări. Redeșteptarea și reforma s-au dovedit eluzive, iar noi nu ne întrebăm care sunt motivele. Fără ele, credința adventă devine tot mai anostă pentru generațiile tinere, care caută spiritualitate și înnoire la izvoare străine.

La doi ani după Minneapolis, Ellen G. White se adresa delegaților la sesiunea Conferinței Generale din 1890, arătând cauza pentru care marile binecuvântări nu s-au revărsat pentru acest popor:

“Cu dragoste și cu teamă spun celor în fața cărora stau astăzi, că există multă lumină pentru noi, și că odată cu primirea acestei lumini vor veni mari binecuvântări. Când văd pe frații mei plini de mânie împotriva solilor și soliei lui Dumnezeu, mă gândesc la scenele asemănătoare din viața lui Hristos și a reformatorilor. Primirea care s-a făcut servilor Domnului în secolele trecute este la fel cu cea care se face astăzi celor prin care trimite Dumnezeu raze prețioase de lumină. Conducătorii de astăzi ai poporului merg pe același drum pe care au mers iudeii. Ei critică și aduc obiecțiuni după obiecțiuni, refuzând să recunoască dovezile, tratând lumina trimisă lor tot așa cum au tratat iudeii lumina pe care le-a adus-o Hristos” (Ms 36 – 1890).

Mânia împotriva “solilor și soliei” a împiedicat “lumina multă” să ajungă la popor, lumină care trebuia să facă din solia adventă cea mai atrăgătoare știință a mântuirii pentru ultima generație. Ea ar fi oferit tinerei generații de adventiști spiritualitatea autentică ce derivă din părtășia cu natura divină. Având legea scrisă în inimă, nu ar mai fi căutat spiritualitate la izvoarele seci ale misticismului medieval. Dar lucrurile s-au petrecut pe dos, deoarece “există unii” – majoritatea astăzi – care “nu pot discerne lucrările și căile Domnului” și care se opun luminii prețioase venite din cer:

“Există unii care se laudă cu marea lor precauție în a primi 'lumină nouă,' cum o numesc ei. Dar ei sunt orbiți de vrăjmașul și nu pot discerne lucrările și căile Domnului. Lumină, lumină prețioasă vine din cer, iar ei se aliniază împotriva ei. Ce va urma? Ei vor accepta solii pe care nu le-a trimis Dumnezeu, devenind astfel și mai periculoși pentru cauza lui Dumnezeu, deoarece așează standarde false” (Special Testimonies A01B 8 p.12).

Trăim chiar în perioada când standarde false sunt apreciate tot mai mult ca normă pentru credința adventă, unele dintre ele de-a dreptul șocante.

Scriam anul trecut despre eforturile unor pastori adventiști – organizatorii mișcării re:church – ajutați de eminente teologi ai bisericii, precum George Knight și Jon Dibdahl, de a transforma radical biserica, pregătind-o pentru mileniul trei. După ce au “iubit Babilonul” la New York și au “dansat cu Dumnezeu” la Lake Arrowhead, se pare că au reușit să convingă administrația de la Conferința Generală că exercițiile spirituale practicate de soldații sfântului Ignatius de Loyola pot fi salvatoare pentru amorțeala poporului sfânt.

Am urmărit cu atenție un semnal în mass-media adventistă mondială care să dezaprobe, sau cel puțin să pună în discuție, noile orientări și practici ale mișcării emergente în adventism. Credeam că meditațiile, vizionările, călăuzirea spirituală sau labirintul sunt destul de șocante ca să atragă atenția vreunui comitet de redacție. Mă așteptam să reacționeze măcar Curierul nostru, care se dorește o publicație “de informații și inspirație” pentru așteptătorii revenirii lui Hristos. Se pare însă că noile proiecte post-moderniste nu trebuie tulburate. Noua biserică emergentă trebuie să se dezvolte departe de privirile suspicioase ale unor membri care nu înțeleg că “Dumnezeu face o lucrare nouă pe pământ.”

Spre rușinea noastră, oameni care nu au habar despre glorioasa întreită solie îngerească văd pericolele acestei noi spiritualități care se înfiripă în mediul academic al lumii protestante, și au curajul să vorbească.

Nu ar fi exclus ca “al treilea Ilie” să fie la fel de greu de înghițit în biserica rămășiței cum a fost primul Ilie în societatea teologică de la curtea lui Ahab. După ce ai obținut iluminare în centrul labirintului, cum te mai poți întoarce la dragostea neputincioasă a unui Dumnezeu slab?